

Hoài niệm Vũ Văn Sâm (Thục Vũ) *chết trong trại tù Sơn La, ngày 16-11-1976*

Chiều Nghệ Tĩnh, trời mây ảm đạm
Nghe hung tin xúc cảm, bồi hồi
Thương thay, Thục Vũ lia đời
Hồn linh thiêng có ngậm cười thiên thu ?

Xót tình bạn giao du từ nhỏ
Thương người về, lệ rỏ, lòng đau
Sâm ơi, ngày ấy xa nhau *
Dặm dài xuôi ngược, con tàu chia xa

Đường đôi ngã, Sơn La, Yên Bái
Đâu có ngờ, mãi mãi biệt ly
Xót thay sống gửi, thác về
Trăng soi lạnh đất, sương che kín trời

Trong tâm thức rưng rờ, xao động
Đê mê cuồng gió lộng chơi vơi
Từ đây thôi nhé, Sâm ơi !
Đành thôi vĩnh viễn xa người bạn xưa

Nhạc Sĩ Thục Vũ
(Vũ Văn Sâm)

Người về cõi hư vô bần bật
Tiếng búa đinh gõ nắp quan tài
Nợ non sông, trả hình hài
Bụi trần rũ sạch, mây trời lãng du

Thương nghệ sĩ, mưa thu lã chã
Khóc chinh nhân, nắng hạ bụi ngùi
Hồi chuông chiêu niệm buồn lời
Trầm hương mờ ảo, ngút trời khói bay

Xa tiền kiếp, đọa đầy cay đắng
Cát bụi bay, lãng đãng về nguồn
Hai hàng bạch lạp chập chờn
Nửa khuya gió thoảng, anh hồn lung linh

Ôi ! Một kiếp phù sinh lặn đạn
Chết tha hương, thân phận bọt bèo
Chênh vênh giấc ngủ lưng đồi
Một vùng huyết lạnh, trăng soi lạnh lùng ...

Ta thương bạn nửa đời gục ngã
Bao giấc mơ dang dở chưa thành
Sâm ơi, sự nghiệp, công danh
Tình yêu, hoài bão, tan tành khói sương

Từ đây nhé, âm dương biệt
Nẻo hương quan, mờ mịt ngàn khơi
Đèo Ban yên giấc đời đời
Mồ hoang lạnh lẽo, ai người khói hương

Hồn phảng phất cầu sương quán gió
Phách vật vờ ngọn cỏ bờ lau
Nỗi niềm tưởng đến mai sau
Chặng đường biệt xứ, khổ đau còn dài

Ta ở lại thương người đi trước
Thấp nén hương lòng, nước mắt rơi
Sâm ơi, khóc bạn lia đời
Rồi đây nằm xuống, ai người khóc ta?

Vũ Đức Nghiêm
(Trại Tù Nghệ Tĩnh 6, Tháng 10-1978)